Introduction to פרק עשירי: המוצא תפילין

שבת and the various rabbinic prohibitions that necessitate them are part of a larger group of laws affecting שבת known as "שבות", whereby שבת is both "guarded" (from violation) and enhanced by limiting otherwise permitted activities. This final chapter explores the general scope of שבות and specifically the application of מקדש in the שבות

3.10.1

95a (משנה א) $\rightarrow 96b$ (משנה א)

- I. שבת היה היא that might be amulets) when found in שבת סרה"ר not "חדשות" that might be amulets) when found in שבת היה אי
 - a. Ideal solution: put them on and wear them inside
 - i. *ה"ק*: 1 pair at a time
 - 1.Note: cannot be מר"ח, who allows (ברייתא and related ברייתא) wearing all possible garments to save from אש
 - 2. ביז, could be בנן; דימ permitted יובען, רימילין permitted pehavior (during the week, only wears one pair of תפילין)
 - ii. א"ז. 2 pairs at a time
 - 1. Question: does שבת זמן תפילין hold that שבת זמן מפילין or not
 - a) If he does: should only allow 1 pair as מצות תפילין
 - b) If he does not: he should allow many pairs at a time
 - i. Answer: he holds שבת לאו זמן תפילין but they only allowed
 - ii. Challenge: if so, he should only allow 1 pair at a time
 - 1. Answer (ד' שמואל בר ד' יצחק): there is room on the head for 2 תפילין
 - 2. Challenge: that only solves תש"ר what about תש"י
 - a. Answer1: per ר' הונא sometimes a person will put his תש"ר on his hand to protect it
 - i. Block: that's only to keep them from בזיון but doesn't make the hand ראוי for 2
 - b. Answer2: per רשבר"י above just as there is room on head for 2, so too on hand
 - i. Note: v. 1 interpreted as applying to bicep and forehead
 - 2. Suggestion: ר' שמואל בר ר' יצחק disagree about whether to accept ה"ק/ר"ג 's ruling
 - a) Rejection: all accept his "room" ruling
 - 3. Analysis #1: dispute is whether במילין וו חפילין וו חפילין it is not)
 - 4. Analysis #2: all hold שבת זמן תפילין and they disagree about מצוות צריכות כוונה
 - a) בל תוסיף, require כוונה require לשם מצוה if he intends משאוי; if not both are משאוי; if not both are משאוי
 - b) ל"ג. no requirement of כוונה
 - בל תוסיף needed for מצוה dispute if מצוה dispute if בל תוסיף needed for בל תוסיף
 - a) אייק. no intent needed for ב"ת →violates it with 2nd pair
 - b) ב"ת needed for ב"ת doesn't automatically violate it
 - 6. Analysis #4: everyone holds שבת מון זמן תפילין זמן dispute re: violating בל תוסיף שלא בזמנו
 - a) מלא בזמנו. no intent needed even now (שלא בזמנו)
 - b) איי. intent needed, since זמן is not its מבת is not its
 - i. *Challenge*: if so, why does מכות allow even 1 pair and ישיבה בשמיני should get ישיבה should get ישיבה בשמיני should get ישיבה בשמיני should get 1. *Rather*: we go back to one of the earlier analyses (#1-3)
 - b. If: too many for that solution wait until end of מחשיך עליהן)
 - c. *In times of danger*: cover them up and leave them there
- II. 'משנה בי's alternate solution to bringing תפילין inside
 - a. Solution: hand them from person to person until reaching outer same with newborn in field
 - b. תחום extends this solution to passing a barrel even from out of תחום
 - c. Dissent: may not have barrel move further than תחום of owner

שבת זמן תפילין III.Identifying opinion that

- a. ד' עקיבא: interpreting v. 2
 - i. זיה"ג. interprets v. 2 as referring to ימים: excludes nights; שבת ויו"ט excludes "some days" i.e. שבת ויו"ט
 - ii. ד"ע rejects exegesis as the verse refers to קרבן פסח
 - 1. Challenge: ר"ע should regard מצוות לא תעשה –based on השמר-פן-ואל all constitute לא תעשה
 - 2.But: in פסח (and מילה) is listed as מצות עשה
 - a) Answer: when השמר is appended to an עשה, it is itself regarded as an השמר, we השמר השמר, it is itself regarded.
- iii. Rejection: אותות excluded תפילין, as an "overlap of אותות" (v. 3)
- b. ברייתא, ruling that if he was awake at night, he may put on תפילין
 - i. יונתן הקיטוני we do not put on תפילין at night
 - ii. Assumption: if שבת זמן תפילין, he must also hold that שבת זמן תפילין
 - 1. Rejection: he may allow for שבת but not שבת
 - a) Proof: שבת but not לילה זמן תפילין but not שבת (as above)
- c. Anonymous תנא reported that מיכל בת שאול put on חינה and מילייה לרגל wife made עלייה לרגל both with consent of חינמים
 - i. Rejection: perhaps that follows ד' יוסי who allows women to perform סמיכה on a קרבן (they are דשות as רשות
 - ii. Proof: אשתו של יונה made עלייה do do vtive to be אשתו של יונה →certainly פטורה בפורה עלייה לרגל
- d. שבת who allow both men and women to wear תוספתא עירובין ח:י per י' יהודה ור"מ in on תבת
 - i. Therefore: they must both hold that תפילין are מצוות עשה שלא הזמן גרמא
 - ii. Rejection: perhaps they also accept ר' יוסי's permission נשים סומכות רשות
 - 1. Block: neither ר' יוסי accepts ר' יוסי 'accepts ר' יוסי
 - i. ראש השנה ד:ח ה"ט allows children to practice/play יו"ט on תקיעה שנה איש של של של של של של של שלה איש יו"ט איי האיר ווא יו"ט סתם משנה ווא ר' מאיר או סתם משנה ווא יו"ט איינ אייני איי
 - ii. מפרא סמיכה, interpreting v. 4, does not allow for women to perform סמיכה
 - 1. *ר' יוסי ור"ש*: permit
 - 2. *ד' יהודה* is the anonymous author of סתםא ספרא ר' יהודה) →he does not allow